

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. Пазарджик, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. И.

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
в присъствието на прокурора С. Д. П.
като разгледа докладваното от Борислав Ал. И. Гражданско дело № 20235200100438 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен иск от „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление: с. Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, община Пещера, област Пазарджик, чрез адв. Т., срещу Прокуратурата на Република България, с правно основание чл. 2б, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в пропусната полза – неполучена наемна цена в общ размер от **36 000 лева**, дължима по договор от 02.12.2014 г. за наем на лек автомобил марка „KIA“, модел „SPORTAGE“, рег. № , за период от 01.01.2012г. вкл. до 30.06.2023 г. вкл. поради нарушаване правото на разглеждане и решаване на прокурорска преписка № 4968/2014 г. на РП – Плевен в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧОС, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване нанастоящата искова молба до окончателното изплащане на сумата.

Така предявеният иск се основава на следните фактически твърдения:

Ищецът твърди, че е закупил следния автомобил на 20.11.2014г. обективиран в Договор за покупко-продажба на моторно превозно средство на Нотариус К. Д., а именно: лек автомобил марка „K1A“, модел „SPORTAGE“, цвят „тъмно сив металик“, рег. № , номер на рама: , гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г. Почти веднага, на 02.12.2014г., след като беше закупен гореописания автомобил бе отдаден под наем на Б. С., ЕГН чужденец поС.но пребиваващ на територията на Рбългария, на адрес: гр. П., ул. „С.“ № , ет., ап.. За отдаването под наем на автомобила бе подписан договор и същият бе предаден за

дългосрочно ползване, чрез приемно-предавателен протокол същият ден- 02.12.2014г. Наемната цена на отдаденото под наем МПС за срока на сключения договор е **1200 лева с ДДС**.

На 19.04.2015г. по наказателното производство по ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив е иззет същият лек автомобил марка „K1A“, модел „SPORTAGE“, рег.№ номер на рама: гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г. от адреса на наемателя: Б. С., ЕГН , а именно: гр. П., ул. „С.“ № , където е бил паркиран. Във връзка с подаден сигнал и при направена проверка на място служителите на III РУ на ОД- Пловдив: Б. П., С. Д. и С. Т., констатира, че гореописания автомобил е обявен за издирване с телеграма № 38065 от 19.09.2014г. по прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен. На същата дата - 19.04.2015г. с протокол за доброволно предаване към ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, били предадени и приобщени към преписката 1 брой контактен ключ с дистанционно от наемателя, който държал горното МПС, съгласно сключения договор за наем - Б. С..

Гореописания автомобил: марка „КЛА“, модел „SPORTAGE“, рег. № номер на рама: , гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г. е придобит от „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление село Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, общ. Пещера, обл. Пазарджик, представлявано от управителя К. К. Б., съгласно Договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 20.11.2014г. на нотариус К. Д., вписан в НК под № 136, с район на действие РС Пловдив, с който същият се легитимира като собственик. Като собственик „Агро- Инвест 999“ ЕООД, е отдало под наем процесния автомобил на лицето Б. С., съгласно сключен между тях договор за наем от 02.12.2014г. и същият се е намирал в държане на наемателя към момента на изземването- 19.04.2015г., като същото е протоколирано и приложено по ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив.

При извършване на процесуално-следствените действия по ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив, а именно: изготвена химическа експертиза, е констатирано, че наличния номер на рамата е изпълнен с неоригинален шрифт на мястото на оригиналния номер на рама, който е заличен по механичен път. Установено е че оригиналния /фабричен номер на производителя/ номер на рамата е: , а по отношение на наличния номер на двигателя №, е изпълнен с оригиналния шрифт на производителя и че по него няма следи от поправки и заличавания.

След направена справка е получено писмо от Дирекция Международно сътрудничество при МВР от СИРЕНЕ-ДМОС, от което става ясно, че автомобил марка „K1A“, модел „SPORTAGE“ с оригинален /фабричен номер на производителя/ номер на рамата: е бил обявен за издирване по повод извършена кражба в Кралство И., като престъплението е било извършено на 26.02.2014г., като по повод същото е образувана преписка № 2601/2014г. от компетентните власти в И.

По ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив е изискано заверено копие от Постановление от 08.09.2014г. от прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен. С Постановление от 09.11.2015г. по прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив, иззетия и приобщен по преписката автомобил, както и предадените с протокол за доброволно предаване: 1 брой контактен ключ с дистанционно от лицето Б. С., са изпратени за приобщаване към прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен. След което на основание чл.24, ал.1, т.6 от НПК с Постановление от 11.12.2015г. прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив, образувана на основание чл.345а, ал.1 от НК е прекратена.

Процесуално-следствените действия по отношение на гореописания автомобил иззет, като веществено доказателство са продължени по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен, образувана на основание чл.345а, ал.1 от НК срещу **неизвестен извършител**. При извършване на кражбата във В. в Кралство И. на 26.02.2014г., гореописания автомобил „K1A“, модел „SPORTAGE“, с оригинален /фабричен номер на производителя/ номер на рамата: е бил собственост на испанско дружество „SANTANDER CONSUMER RENTING SL“, като същият е бил застрахован за риск кражба. Следователно процесния автомобил описан по-горе към момента на извършване на престъплението-кражба в Кралство И. е собственост именно на „SANTANDER CONSUMER RENTING SL“ и това дружество се явява правоимащото лице да го получи обратно, като негов собственик. След завеждане на преписка № 2601/2014г. от компетентните власти в Кралство И. застрахователя при когото е застрахован процесния автомобил- „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, със седалище и адрес на управление: И., гр. 28050, ул. „К. Ф. де ла М.“ № , изплаща на застрахования собственик за съответния риск-тотална щета „SANTANDER CONSUMER RENTING SL“, стойността на автомобила. Тоест по пътя на суброгацията - поради платено обезщетение, като собственик от момента на направеното плащане е „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, със седалище и адрес на управление: И., гр. М., ул. „К. Ф. де ла М.“ № . За гореописаните факти и обстоятелства в образуваното пред РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. са събрани достатъчно писмени доказателства.

По отношение на иззетия автомобил „КИА“, модел „SPORTAGE“, с оригинален /фабричен номер на производителя/ номер на рамата: , пред РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г първоначално са депозирани два броя искания на основание чл.111, ал.2 от НПК. Като същите са от двамата собственици, претендиращи на две различни правни основания, а именно: „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление село К. Д., ул. „Г. Д.“ № , общ. П., обл. П., представлявано от управителя К. К. Б., съгласно Договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 20.11.2014г. на нотариус К. Д., вписан в НК под № 136, с район на действие РС Пловдив и „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“

АД, със седалище и адрес на управление: И., гр. М., ул. „К.Ф. де ла М.“ № , съгласно суброгацията - поради платено обезщетение за тотална щета.

На основание чл. НЗ от НПК, РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на така депозираните първоначални искания /от два различни правни субекта и легитимиращи се като собственици на две различни правни основания/ мотивирано отказва връщането на автомобил „K1A“, модел „SPORTAGE“, иззет, като веществено доказателство по горната преписка. В момента в който двамата собственици разбират за претенциите на другата страна по отношение на гореописания автомобил същите сключват Договор за спогодба от 03.05.2016г./извънсъдебна спогодба/ по чл. 365 от ЗЗД с което „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, се отказва изцяло от претенциите си, като собственик /поради платена и получена сума в размер на 1 800 евро/ изцяло в полза на българския собственик, а именно: „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, като същата е приобщена към образуваната пред РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г., ведно с декларация от пълномощника на испанското дружество, за отказ за връщането на автомобила и предаването му на тях.

От момента на сключване на спогодбата 03.05.2016г., като единствен собственик на автомобил „KIA“, модел „SPORTAGE“, с оригинален /фабричен номер на производителя/ номер на рамата: , се легитимира „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление село Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, общ. Пещера, обл. Пазарджик, представлявано от управителя К. К. Б..

Направени са ред искания от 03.05.2016г. до настоящия момент /които прилага/ от единствения собственик, трето лице, „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, до РП Плевен по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. за връщане на гореописания автомобил иззет и приобщен, като веществено доказателство, като нито едно от тях не е уважено, а дори напротив по всяко едно с Постановление за отказ /които прилагаме/ всяко едно е отхвърлено изрично.

Преди да бъде приобщен, като веществено доказателство, гореописания автомобил е собственост на „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390. От 03.05.2016г. не са налице претенции на други лица за връщането на вещта с оглед описаното по-горе, поради което не съществува основание за отказ за връщане по чл.НЗ от НПК. Пречката за връщане на автомобила, основана на чл.НЗ от НПК е преодоляна с подписване на 03.05.2016г. на извънсъдебната спогодба по чл.365 от ЗЗД, както и декларация от пълномощника, депозирана и приобщени по преписката. „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390 се легитимира, като единствен собственик и правоимащ да иска връщането на автомобила, за да може да упражни изцяло и в пълен обем собствеността си така, както е залегнало в правната теория и практика. Доколкото не се установяват основания по чл.53 от НК за отнемане в полза на държавата, логиката повелява тя да бъде върната на правоимащия й собственик.

След подписване на спогодбата 03.05.2016г, между „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД, и „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390,

вече единствения легитимиращ се като собственик „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, прави отново мотивирано искане до наблюдаващия прокурор по прокурорска преписка № 4968/2014г. по описа на РП Плевен, с искане да бъде върнато МПС-то. С Постановление от 29.06.2016г. е отказано връщането на автомобила, като същото постановление не почива, нито на никакви логични мотиви, нито на законови разпоредби-единственото което е упоменато от наблюдаващия прокурор П. П., е че би затруднило разкриването на обективната истина. А всички релевантни и необходими факти за разкриването на обективната истина по воденото досъдебно производство вече са протоколирани по реда на НПК и са приобщени към преписката. От тогава до настоящият момент по и във връзка с гореописаното МПС, не са извършвани никакви следствени действия, които могат да доведат до разкриване на обективната истина - това което използва, като мотив наблюдаващия прокурор при отказа си в Постановлението от 29.06.2016г., същото е използвано и в последващите такива. С този отказ се постига само и единствено ограничаване на собствеността и нанасяне на вреда в имуществената сфера на трето лице на досъдебното производство - „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390.

Бездействието /изразяващо се в откази за връщане на МПС-то на законния собственик и разглеждане на преписката в разумен срок/ на наблюдаващия прокурор П. П., по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на РП Плевен, сериозно ощетява имуществено собственика на изетото МПС - „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, а именно:

- На първо място от същото не могат да се получават плодовете на вещта- наемната цена по сключен договор за наем от 02.12.2014г. **/1200.00 лева с ДДС месечно/.**
- На второ място изцяло е ограничена възможността за разпореждане с вещта от страна на собственика й, във всяко едно отношение.
- На трето място поради бездействие /изразяващо се в откази за връщане на МПС-то на законния собственик и разглеждане на преписката в разумен срок/ на наблюдаващия прокурор П. П., автомобила домува на открит паркинг-изложен на атмосферните условия, без задължителното годишно сервизиране, за един много дълъг период от време-повече от седем години.
- И не на последно място поради бездействие на наблюдаващия прокурор П. П. за разглеждане на преписката в разумен срок, продажната цена на МПС-то пада значително.

От изземването на автомобила е изминал значителен период от време, близо осем години, който е бил достатъчен да бъдат извършени всички процесуално-следствени действия по разследването, които да обуславят необходимост от задържане на вещта, нещо повече, както споменах по-горе всички действия извършени с МПС-то са приключили още по ДП №168/2015 по описа на III РУ на ОД на МВР-Пловдив, и по прокурорска преписка № 3552/2015г. по описа на РП Пловдив. От тук нататък правно значимите факти от предмета на доказване по образуваната преписка, ще се удостоверяват от самите протоколи за извършените процесуални действия съобразно чл.127 от НПК и от експертните заключения.

Ето защо, задържането на автомобила по никакъв начин не спомага още към 29.06.2016г. за разкриване на „обективната истина“ по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на РП Плевен , като в същото време ограничава осезателно основното право на собственика, „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, да владее вещта и да се ползва от нейните плодове.

С решение № 3/22.04.2005 г. по т.гр.дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС - т.3 е застъпено становището, че държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, че отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Прието е, че елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване бездействието на държавния орган в настоящия казус изразяващо се в откази за връщане на МПС-то на законния собственик и разглеждане на преписката в разумен срок - т.е. ако изобщо не са регламентирани в закона или ако противоречат на материално правно и процесуални норми.

Държавата, като юридическа личност, в обективната реалност се проявява и действа чрез своите органи, възлагайки им със закон осъществяването на различни нейни функции и за това действието - правно или фактическо - извършено от държавен орган или подчинено нему длъжностно лице, е действие, извършено от държавата, респ. бездействието на държавния орган е бездействие на държавата. Поради това вредите, причинени от незаконосъобразна дейност на държавен орган или подчинено нему друго длъжностно лице са вреди, причинени от държавата, за които тя отговаря. Искът се предявява срещу юридическото лице, в чиято структура се намира органът (или длъжностното лице), причинили тези вреди и същата е пасивно легитимирана да отговаря по искове по ЗОДОВ, което от своя страна води до процесуалната легитимация в настоящото производство на Прокуратурата на РБългария.

Имуществената отговорност на държавата за вреди, причинени на граждани и юридически лица от нейната дейност е обективна отговорност - в смисъл, че решаващо е обективното съответствие или несъответствие със закона на вредоносните актове (действия или бездействия) и намиращата се в причинна връзка с незаконосъобразния акт (действие или бездействие) вреда. След като това е така, то обезщетението за вреди е дължимо от момента на постановяване (издаване) на незаконосъобразния акт в настоящия случай от Постановление от 29.06.2016г. с отказ за връщане МПС-то на законния му собственик на пр. П. П. постановено по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на РП Плевен.

За да защити законните си интереси и права „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, депозира иск с правно основание чл.26 от ЗОДОВ, срещу Прокуратурата на Република България, за имуществени вреди в размер на 28 800 лева, за периода от 29.06.2016г. до 29.07.2018г. /24 месеца от сбора от неполучен месечен наем 1200 лв. с ДДС/.

Във връзка с депозираната Искова молба е образувано гр.д. 486/2018г. на I.с-в, по описа на Окръжен съд Пазарджик. С Решение № 98 от 25.03.2019г. постановено по гр.д. 486/2018г. по описа на Окръжен съд Пазарджик, първоинстанционния съд отхвърля изцяло исковата претенция с правно основание чл.26 от ЗОДОВ, срещу Прокуратурата на

Република България, за имуществени вреди в размер на 28 800 лева, за периода от 29.06.2016г. до 29.07.2018г. /24 месеца от сбора от неполучен месечен наем 1200 лв. с ДДС/.

Решение № 98 от 25.03.2019г. постановено по гр.д. 486/2018г. по описа на Окръжен съд Пазарджик, е обжалвано и въз основа на на въззивната жалба е образувано в.гр.д. 287/2019г. на 1.с- в по описа на Апелативен съд Пловдив. С Решение №152 от 02.10.2019г. постановено по в.гр.д. 287/2019г. по описа на Апелативен съд Пловдив е потвърдено изцяло решението на първоинстанционния съд.

Решение №152 от 02.10.2019г. постановено по в. гр. д. 287/2019г. по описа на Апелативен съд Пловдив е обжалвано и въз основа на касационната жалба е образувано касационно гражданско дело № 716/2020г., 4 гр.о. по описа на Върховен Касационен Съд. С Решение № 150 от 05.01.2021г. постановено по касационно гражданско дело № 716/2020г., 4 гр.о. по описа на Върховен Касационен Съд, отменя Решение №152 от 02.10.2019г. постановено по в.гр.д. 287/2019г. по описа на Апелативен съд Пловдив и уважава изцяло претенцията за нанесени имуществени вреди в размер на 28 800 лева, за периода от 29.06.2016г. до 29.07.2018г. /24 месеца от сбора от неполучен месечен наем 1200 лв. с ДДС/.

В последствие била депозирана втора искова молба за периода от 29.06.2018г. /включително/ до 30.01.2021г., като въз основа на нея бе образувано г.д. 94/2021г. по описа на Окръжен съд Пазарджик.

С Решение № 50063 от 25.05.2023г. постановено по касационно гражданско дело № 1139/2022г., 4 гр.о. по описа на Върховен Касационен Съд, бе уважена претенцията за сума в размер на 11 200 лева за периода 29.08.2018г. до 30.12.2020г., представляваща обезщетение за пропуснати ползи.

Към датата на депозиране на настоящата Искова молба, процесното МПС -марка „K1A“, модел „SPORTAGE“, рег. № , номер на рама: гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г., не е върнато на правоимащия „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390. независимо от факта, че през цялото време през което са водени горните производства са правени искания за връщане на МПС-то до Районна Прокуратура Плевен, като отново нито едно от тях не е уважено. Горното дефинира и факта, че „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, продължава да търпи имуществени вреди заради противоправното бездействие на Прокуратурата на Р България, което дефинира и правния ни интерес от депозиране на настоящата Искова молба за последващия период след 30.12.2020г.

Формулирано е искане от ищеца да бъде осъдена Прокуратурата на Република България на основание чл.2б от ЗОДОВ, да им заплати сума в размер на 36 000 лева /тридесет и шест хиляди лева/ представляващи имуществени вреди изразяващи се в пропуснати ползи - сбора от неполучен месечен наем за 3Ом. /тридесет месеца по 1200 лв. с ДДС/ съгласно договор за наем от 02.12.2014г. за МПС-лек автомобил марка „K1A“, модел „SPORTAGE“, цвят „тъмно сив металик“, рег. № номер на рама: , гориво дизел, дата на производство 09.01.2014г. за периода от 01.01.2020г. /включително/ до 30.06.2023г. /включително/ поради постановяване на незаконосъобразния акт Постановление от

29.06.2016г. с отказ за връщане МПС-то на законния му собственик на пр. П. П. постановено по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014г. на РП Плевен, до подаване на настоящата искова молба, от което на нас са ни причинени имуществени вреди в горния размер от нарушение на правото на разглеждане и решаване на прокурорска преписка № 4968/2014г. на РП Плевен в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, като горното представлява бездействие от страна на представляващите Държавата, с което са ни нанесени горните имуществени вреди. Ведно със законна лихва върху горната сума от датата на депозиране на настоящата Искова молба до пълното изплащане на задължението. Претендират да им бъдат присъдени и направените разноски в настоящото производство включително и платеното адвокатско възнаграждение.

По допустимостта на производството:

Сезиран е родовокомпетентен съд – чл. 26, ал. 2 ЗОДОВ вр. чл. 104, т. 4 ГПК.

Лицето, което твърди, че е претърпяло вреди от нарушение на неговото право на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС, но не е обвиняем, пострадал или ошетен от престъплението, а лицето, от което по наказателното дело е иззет предмет като веществен доказателствено средство, е надлежен ищец по иска по чл. 26 от ЗОДОВ. Допустимостта на предявения иск по чл. 26 от ЗОДОВ за обезщетение на вредите от нарушение на правото по чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧОС по всящо производство не е обусловена от абсолютните процесуални предпоставки на чл. 8, ал. 2 от ЗОДОВ, а именно да е изчерпана административната процедура за обезщетение на вредите по реда на глава III „а“ от ЗСВ и да няма постигнато споразумение – в този смисъл Решение № 210 от 15.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 3053/2014 г., III г. о.

Съдът приема от **фактическа страна** следното:

Съобразявайки **влязлото в сила** между същите страни и на същото основание по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ решение № 150 от 05.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 716/2020 г., IV г. о., настоящият състав на съда е обвързан да приеме, че правопораждащият правото на ищеца факт за нарушено право на разглеждане и решаване на прокурорска преписка № 4968/2014 г. на РП – Плевен в разумен срок е установен от силата на пресъдено нещо (СПН) и той не може да бъде пререшаван на основание чл. 299, ал. 1 от ГПК, тъй като никоя от страните по спора не навежда фактически твърдения за новонастъпили (след приключване на съдебното дирене в последната инстанция по същество, преди влизане на решението в сила, а именно 16.09.2019 г.) факти, необхванати от преклудиращото действие на СПН по влязлото в сила решение.

За пълнота на изложението, следва да се посочи следното:

Установи се от публичния търговски регистър към Агенция по вписванията, че ищецът „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, е с едноличен собственик на капитала и управител на дружеството К. К. Б..

Видно е от договор за покупка от 20.11.2014 г. , че ищецът „АГРО-ИНВЕСТ 999“

ЕООД, действащо чрез управителя К. Б., купува от физическо лице лек автомобил марка „KIA“, модел „SPORTAGE“, рег. № рама №: за сумата от 1 500 лева. Подписите на страните са нотариално заверени на същата дата, съгласно изискването на чл. 144, ал. 2 ЗДвП.

С договор за отдаване под наем на лек автомобил от 02.12.2014 г., сключен в гр. Пловдив, ищецът „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, като наемодател, действащ чрез управителя К. Б., предоставя на Б. С., поС.но пребиваващ с адрес в гр. П., като наемател, за временно и възмездно ползване л. а. марка „KIA“, модел „SPORTAGE“, рег. № рама №: , срещу месечна наемна цена в размер на 1 000 лева без вкл. ДДС, респ. 1 200 лева с ДДС. Уговорено е наемните вноски да се изплащат най-късно до пето число на месеца, следващ този, през който е ползван автомобилът. Дневната наемна цена е 80 лева без вкл. ДДС. Видно от чл. 7 от договора, наемодателят се задължава да издаде фактура не по-късно от пет дни от получаване на плащането на наемната вноска, но не по-късно от срока за плащане на същата. Договорът е със срок на действие 1 година, като е уговорено, ако след изтичане на наемния срок, наемателят продължи да ползва наетия автомобил със знанието и без противопоставянето на наемодателя, договорът да се счита за продължен за неопределен срок – чл. 8 от същия. Предаването на наетото МПС се осъществява с предавателен протокол – чл. 12.1. Договорът може да се прекрати: по взаимно съгласие, при изтичане на срока, едностранно с едномесечно предизвестие, при неплащане на наемната цена и при погиване на автомобила.

От приемо-предавателен протокол от 02.12.2014 г. в гр. П. ищецът е предал на наемателя Б. С. процесния л. а. марка „KIA“, рег. №

Видно от договор за спогодба от 03.05.2016 г., сключен между К. К. Б. и Застрахователно дружество „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД – Испания, действащо чрез пълномощника „Плам“ ЕООД чрез управителя К. К., във връзка с образувана прокурорска преписка № 3552/2015 г. на РП – Пловдив, страните се съгласяват да прекратят възникналия помежду им спор за собственост спрямо лек автомобил марка „KIA“, модел „SPORTAGE“, рама №: , като застрахователят декларира, че оттегля претенцията си за собственост в полза на „правоимащото лице К. К. Б.“, срещу което последният се задължава да заплати 1 800 евро.

Не е спорно между страните, а и се установява от приетите писмени доказателства (изисканите досъдебни производства), че с протокол за оглед на местопроизшествие на **19.04.2015** г. процесният л. а. „KIA“, модел „SPORTAGE“, рег. № е иззет от държането на Б. С., като на основание чл. 212, ал. 2 от НПК е образувано ДП № 168/2015 г. по описа на III РУ на ОД на МВР – Пловдив срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 345а, ал. 1 от НК – прокурорска преписка № 3552/2015 г. по описа на РП – Пловдив. Автомобилът бил репатриран на паркинга за задържани автомобили в сектор „Пътна полиция“ – Пловдив като веществено доказателство.

Установява се по делото, че преди това, още на **08.09.2014** г. е образувано друго ДП № 2013/2014 г. по описа на РП – Плевен, прокурорска преписка № 4968/2014 г. на РП –

Плевен, за извършено престъпление по чл. 345а, ал. 1 от НК спрямо същия лек автомобил. Същото е било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 2 от НПК (на 10.11.2014 г.) и възобновено (на 04.08.2015 г.). С постановление от 06.08.2015 г. е удължен срока за разследване по досъдебното производство с 2 месеца, считано от 04.08.2015 г., т. е. **до 04.10.2015 г.**

С постановление от 28.09.2015 г. ДП № 2013/2014 г. е спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 2 от НПК поради неразкриване на извършителя на престъплението.

На **21.07.2016 г.** материалите по ДП № 2013/2014 г. са изпратени от РП – Плевен на ОД на МВР – Плевен за продължаване на разследването.

Налични са писмени доказателства, че процесният автомобил е обявен за общодържавно издирване поради извършена на 26.02.2014 г. кражба в Кралство И.

С постановление от **04.09.2015 г.** на прокурор Б. по пр. пр. № 3552/2015 г. на РП – Пловдив е отказано връщане на процесното МПС, доколкото са постъпили едновременно две претенции за връщане на иззетата вещ – едната изхожда от ищеца, а другата от „Плам“ ЕООД, като пълномощник на застрахователно дружество, за което се твърди да се е суброгирало в правата на собственика.

В тази връзка с постановление от **09.11.2015 г.** на прокурор Б. от РП – Пловдив е разпоредено приобщените към ДП № 168/2015 г. веществени доказателства: процесният лек автомобил, ведно с дистанционно и ключодържател да бъдат изпратени за приобщаване към ДП № 2013/2014 г.

С постановление от **11.12.2015 г.** на прокурор Б. при РП – Пловдив ДП № 168/2015 г. на III РУ на ОД на МВР – Пловдив, е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, тъй като има вече образувано производство за същото престъпление, което не е завършило.

Установи се, че по досъдебните производства са налични множество искания за връщане на иззетия лек автомобил, някои от които изхождат от К. Б. лично, а други от него, но в качеството му на представляващ ищеца „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД. По всички тях е налице произнасяне на прокурори с постановления по реда на чл. 111, ал. 2 от НПК (от 14.03.2016 г., от 29.06.2016 г. и др., посочени по-долу в решението), с които отказват връщането на автомобила с мотиви, че ще се затрудни разследването ако се върне вещта преди да завърши наказателното производство, че ищецът не е лицето, от което е отнета и др. Обжалваните пред съда по реда на чл. 111, ал. 3 от НПК постановления са били потвърждавани като правилни и законосъобразни.

Още на **04.05.2016 г.** в РП – Пловдив е постъпило искане от К. Б. за връщане на процесния лек автомобил „на неговия законен собственик – К. К. Б.“, тъй като са отпаднали пречките затова – разрешен е спорът за собственост досежно автомобила. Представена е и декларация от пълномощника на Застрахователно дружество „AXA SEGUROS GENERALES S.A. DE SEGUROS REASEGUROS“ АД – Испания за отказ от искането за връщане на МПС. Искането е върнато, тъй като не е подписано от подателя.

На **08.03.2018** г. е подадена поредната молба от ищцовото дружество, чрез адв. Т., съдържаща искане за връщане на изетия лек автомобил, като към молбата са приложени пълномощно, договора за покупка на автомобила, договора за спогодба от 03.05.2016 г., с който спорът за автомобила е преустановен.

С постановление от **30.03.2018** г. на прокурор П. П. при РП – Плевен отново е отказано връщането на процесния лек автомобил, приобщен като веществено доказателство по ДП № 2013/2014 г. Мотивите обосновават, че ще бъде незаконосъобразно връщането на същия на „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, след като е отнет от друго лице (Б. С.), както и че би се затруднило разследването, ако се върне.

С постановление от **21.09.2018** г. на прокурор П. П. при РП – Плевен за пореден път е отказано връщането на процесния лек автомобил, приобщен като веществено доказателство по ДП № 2013/2014 г. Мотивите са идентични на тези в постановлението от 30.03.2018 г.

Приложено е и ДП№Д2013/2014г. ,пр.преписка №4968/2014г. по описа на РП-Плевен.

С постановление за прекратяване на наказателното рлоизводство вх. №4968/13.09.2023г. на РП Плевен е прекратено наказателното производство по досъдебно производство №3М-233/2014г. по описа на ОДМВР-Плевен /пр.пр.№4968/2014г. по описа на РП Плевен за престъпление по чл.чл.345а от НК ,като са ВЪРНАТИ веществени доказателства по делото-лек автомобил марка „КИА“,мод.“СПОРТИДЖ“ с рег.№ на „Агро Инвест 999“ЕООД с.Капитан Димитриево.

По делото е приложено Постановление вх.№9265/23.10.2023г. с което се връщат веществени доказателства отнасящи се към л.а марка и модел“Киа Спортидж“ ,рег.№ , а именно договор за покупко-продажба на МПС и свидетество за регистрация –част 1 и 2.

По делото са събрани гласни доказателства от които се установи следното:

Св. Б. С. в показанията си заявява, че е получил процесния автомобил по силата на договор за наем срещу месечно възнаграждение от 1 200 лева с ДДС. Плащал е всеки месец, но не изисквал разписки за това. След изземването на процесния автомобил, свидетелят е наел друг автомобил, отново от К. (управителя на ищцовото дружество).

По реда на чл.176 от ГПК управителят К.Б. заявява,че към момента на закупуването и момента на отдаване под наем процесният автомобил марка „KIA“-„SPORTAGE“ бил в много добро техническо съС.ие. Към момента на отдаване под наем беше също в много добро съС.ие автомобилът, почти като нов, някъде на 15 - 16 хиляди километра,а в момента автомобилът е на 19 000 километра. Заявява също,че на ръка се получавал наема. Всеки месец се получаваше наемът, след това като задържали колата съм им давал още коли под наем. Нямам представа дали е отразявана тази сума в счетоводството, те счетоводството са запознати с тези неща. Договорът за наем мисли, че като задържали колата той автоматично се анулира, защото Б. С. не използва услугата реално погледнато.Те имали протокол от Трето районно, че автомобилът го задължат-това не помни кога било, няколко месеца след

като получил автомобила го извикали в Трето районно като собственик на автомобила и съставиха протокол за изземване. Те взели автомобилът преди два или три месеца, докато се възстанови, защото беше в такова състояние, нямал акумулатор и нямал чистачки. Сега е в движение автомобилът сега съм платил винетка, гражданска отговорност, минали преглед. Не можели да намерят оригиналния договор за да го регистрират и да е в движение. Сега не знае някъде ако ги спрат дали няма да го вземат отново. Имат постановление от Прокуратурата, че им го връщат, но не знае от къде да го вземе, защото не се води на дружеството. От отдаването под наем на автомобила до задържането от Трето районно нямало нарушения и актове по отношение на процесия автомобил. Като собственик по талон се води автомобилът на предишния собственик, и към момента се води на него.

По делото е прието нотариално заверено пълномощно (л. 6 от в. гр. д. № 287/2019 г. на ПАС), по силата на което Б. С. е управлявал на територията на страната, отдадено под наем друго МПС - Опел Астра, собственост на ищеца, след изземването на процесния автомобил.

От допуснатата и приета по делото СИЕ от в.л. икономист, което съобразявайки марка, модел, екстри на процесното МПС е установило месечния наем на процесния автомобил по цени на подобен клас автомобили в област П. и Рб.

По делото е допусната и приета КСАВТОЕ от в.л. автоинженер и икономист, които съобразявайки марка, модел, екстри на процесното МПС са установили месечния наем на същия автомобил.

В съдебно заседание в.л. по допуснатата КСАВТОЕ е допълнило, че автомобилът е много добре оборудван за класа си и за годината – 2014 година, в много добро състояние, добре е съхранен, това е късмет. Километрите са проверил въз основа на протокола за технически преглед, там задължително се записват показателите на километража. Заявил е, че задържането и престоя на един автомобил се отразява, защото в него има експлоатационни материали например масла, други течности, те всичките имат срок на годност и трябва да се сменя по принцип и престоя на този автомобил задължително изисква тези експлоатационни материали да бъдат сменени и да се направи нов преглед. На 23 януари е бил технически преглед на автомобила, а не на 25-ти

Правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ.

Съгласно цитираната норма, Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и на юридически лица от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧОС.

Основанието за предявяване на иска е нарушаване правото на разглеждане и решаване на прокурорска преписка № 4968/2014 г. на РП – Плевен (ДП № 2013/2014 г.) в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧОС.

Повдигнатият правен спор възлага **в тежест на ищеца** доказването на: допуснато от прокурора нарушение на право по чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧОС; претърпяна имуществена вреда;

причинно-следствена връзка между вредата и неразумната продължителност на производството, като наличието на вина у лицата от състава на съответния орган е без правно значение.

Настоящият съдебен състав намира за основателни доводите на ищцовата страна, че пропуснатата полза е доказана с влязло в сила решение, с което е уважена претенцията на ищеца срещу ответника на същото основание за предходен период от време – от 29.06.2016 г. до 5.07.2018 г.

В тази връзка съдът приема, че вземането на посоченото основание за нов период от време не се обхваща от силата на пресъдено нещо на това решение и при оспорването му подлежи на главно и пълно доказване от ищеца съгласно приетото с [ТР № 3/2023 г.](#) на ОСГТК на ВКС. От тук и изводът, че силата на пресъдено нещо на влязлото в сила решение не се разпростира върху релевантния за настоящия спор факт дали ищецът е бил обвързан от договор за наем на процесния автомобил с цена 1 200 лева месечно за периода от 01.01.2021 г. до 30.06.2023 г.

Този факт е спорен по настоящото дело и подлежи на главно и пълно доказване от ищеца съгласно приетото с ТР №3/13.01.2023г. по т.д.№3/2021г. на ОСГТК на ВКС.

Като последица от това следва да се изследва обстоятелството дали за процесния период от време ищецът е доказал да е имал приходи от автомобила, тъй като договорът за наем с ДДС за 1200 лева месечно е от 2014 г. със срок до 2015 г., който е изтекъл преди процесния период и тъй като свидетелските показания не съдържат конкретика и от тях не се установява свидетелят да е плащал наем на ищеца, нито е установено ищецът да е осчетоводил и подавал декларации за получени от наем суми; като по делото съществуват доказателства какви са условията на пазара на наем и др.

Ответникът не твърди да е предал процесния автомобил на ищеца., нито след постановяването на съдебното решение на ВКС по предходния спор между страните ,като с постановление от 13.09.2023г. на РП Плевен е прекратено наказателното производство по Д.П №3М-233/2014г. по описа на РП Плевен и е върнато вещественото доказателство-лек автомобил „КИА СПОРТИДЖ“ с рег.№“ на „Агро Инвест 999“ЕООД с.К.Димитриево.,а с Постановление от 19.10.2023г. на РП Плевен са върнати веществените доказателства отнасящи се към лекия автомобил „КИА СПОРТИДЖ“ с посочен рег.номер-договор за покупко-продажба на МПС и Свидетелство з а регистрация част 1 и част 2.

Претендиращият от ищеца размер на тези пропуснати ползи (паричната им равностойност) – по 1200 лева месечно се оспорва от ответника, поради което и съгласно приетото с [ТР № 3/13.01.2023 г.](#) по т. д. № 3/2021 г. на ОСГТК на ВКС те трябва да бъдат доказани от ищеца, който съгласно правилото на [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) носи тежестта да ги докаже пълно и главно.

С влязлото в сила решение на ВКС е прието, че към момента на изземването на процесния автомобил на 19.04.2015 г. като веществено доказателство от държането на свидетеля С., ищецът е бил обвързан със свидетеля Б. С. с едногодишен договор за наем от

2.12.2014 г. с месечна наемна цена с ДДС в размер на 1 200 лева за периода на претенцията.

Този извод не обвързва страните и настоящия съдебен състав за периода от време, за който е предявен искът по настоящото дело – от 01.01.2021 г. до 30.06.2023 г.

Тъй като релевантният факт е спорен, настоящият съдебен състав следва да извърши преценка дали е доказан с представените от ищеца доказателства.

Договорът за наем е представен от ищеца по делото на първоинстанционния съд /на л.7/. Той е с дата 2.12.2014 г. и със срок от една година. Наемодател е "Агро-инвест 999" ЕООД, а наемател Б. С.. Наемната цена е 1 000 лева (без ДДС), платими до 6-то число на следващия месец (чл. 6). Договорът се сключва за срок от една година, ако след изтичането на наемния срок наемателят продължи да ползва наетия автомобил със знанието и без противопоставянето на наемодателя, договорът се счита продължен за неопределен срок (чл. 8).

Б. С. е разпитан като свидетел от настоящия състав в съдебно заседание на 19.02.2024г. (л. 183). От показанията му се установява, че е ползвал автомобил собственост на „Агро инвест 999“ЕООД с марка „KIA“, но не помни модела точно.Ползвал го 2014 - 2015, може би и 2016 година. Аз съм бизнесмен, но 2013 година продадох моя автомобил „Мерцедес“ и взех под наем от господин К..От 2014 до 2018 година същият нямал собствена кола, само под наем. Същата му била полезна, добра кола, била нова , а от него ползвал и „Опел Астра“, пак временно една или две години, не помня вече. . Всеки месец плащах наем за колата, както се разбрали 1000 лева на месец. Имал договор. Когато полицаите взели колата пред неговото жилище те искаха договор и той го дал. Плащал всеки месец,но било преди 10 години и не пазил разписки. Сега когато плаща наем за автомобила получавам разписка.

По делото е представено и пълномощно от К. К. Б., в качеството му на собственик и управител на "Агро-инвест 999" ЕООД в полза на Б. С. да управлява притежавания от дружеството "О. А.", индивидуализиран в пълномощното, с всички произтичащи от това права. Пълномощното е безсрочно и е нотариално заверено на 5.10.2015 г.

Към делото е приложена пр.преписка№4968/2014г. по описа на РП-Плевен. 168/2015 г. на ОЗ РУ на МВР Пловдив и гр.д.№634/2018г. по описа на ОС Пазарджик.

Разпитан като свидетел по него на 19.04.2015 г. К. К. Б. заявява (дословно), че е купил автомобила (процесния по настоящото дело) и ще представи документи за това, преди около 10 дни предоставил автомобила на неговия познат Б. С. да го ползва за определен период от време, като не са се уговаряли за време. Б. С. му се обадил, че автомобилът липсва.

Разпитан като свидетел по същото дело същия ден - на 19.04.2015 г. (веднага след К. К. Б.) Б. С. заявява (дословно), че автомобилът му бил даден от неговия приятел К. Б., когото познавал като управител на фирма "Агро Инвест 999 " да го ползва за определено време., за да си върши работа.

Никой от двамата не говори за сключен договор за наем, още по-малко за писмен

такъв, нито представя такъв по време на разпита или по-късно по досъдебното производство.

От изложеното настоящият съдебен състав приема, че по делото не е доказано, че първоначално представеният по настоящото дело заверено копие от писмен договор за наем, който няма достоверна дата и не е представян при изземването на автомобила, а е бил представен за първи път с исковата молба на 5.07.2018 г. по гр. д. № 634/2018 г. на ОС Пазарджик, е бил сключен преди съдебния спор по делото (че не е бил съставен за нуждите на този съдебен спор с цел доказване на изгодни за ищеца обстоятелства).

Ищецът не е представил никакви доказателства нито за получаване на наемна цена от свидетеля Б. С., нито за осчетоводяването на такава и на посочения в договора ДДС в счетоводните си книги.

Не е представен писмен договор за наем със свидетеля Б. С. за автомобила "Опел Астра".

От представеното нотариално заверено пълномощно (с достоверна дата) за автомобила "Опел Астра" се установява единствено предоставянето на автомобила на свидетеля за ползване.

При съвкупната преценка на описаните доказателства следва да се приеме, че ищецът не е доказал че е бил сключил представеният в хода на производството по делото договор за наем със свидетеля Б. С. при предоставянето на процесния автомобил за ползване, нито дори, че към 2.12.2014 г. му е бил предоставил процесния автомобил.

При приложение на последиците на правилото за разпределение на доказателствената тежест, установено с разпоредбата на [чл. 154, ал. 1 ГПК](#), следва да се приеме обратното – че страните по делото не са били обвързани от писмен договор за наем за процесния автомобил към момента, в който той е бил иззет с постановление на ПРБългария. Поради което действието на този договор няма как да е било продължено за периода на претенцията по настоящото дело.

От представеното пълномощно и от показанията на К. Б. и Б. С. като свидетели по досъдебното производство може да се приеме за установено единствено, че двамата са имали лична уговорка, по силата на която в началото на април 2015 г. К. Благиев е предоставил на Б. С. автомобила за ползване за неопределен период от време.

От разпита на свидетеля Б. С. по делото, доколкото може да бъде кредитиран, тъй като твърденията му се различават от тези, които е дал в досъдебното производство, може да се приеме за установено, че е плащал на ръка и без документ на К. К. Б. за ползването на автомобилите, а доколкото свидетелят е бил обвързан от писмени договори за наем с дружеството "Агро-инвест 999" ЕООД и К. К. Б. не знаел дали в дружеството са осчетоводявали получените суми, не може по бесспорен и категоричен начин да се приеме, че дружеството е било обвързано от договори за наем за обсъдените автомобили за периода от 01.01.2021 г. до 30.06.2023 г.

Следователно ищецът "Агро-инвест 999" ЕООД не е доказал твърдението си, че е пропуснал ползи в размер на по 1 200 лева месечно от ползването на процесния автомобил по силата на договор за наем със свидетеля Б. С..

Както вече се изложи обаче с оглед влязлото в сила между същите страни и на същото основание по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ решение № 150 от 05.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 716/2020 г., IV г. о., правопораждащият правото на ищеца факт, а именно: нарушено право на разглеждане и решаване на прокурорска преписка № 4968/2014 г. на РП – Плевен в разумен срок е установен със СПН.

По делото не се спори, че процесният автомобил марка „KIA“, модел „SPORTGE“, рег. № продължава неоправдано и без каквато и да е логична причина да не се връща на правоимащото лице - ищец в производството до момента на предявяване на исковата молба по настоящото дело. Следователно е налице вреда за ищеца, изразяваща се в пропуснатата полза, която е в причинна връзка с проявеното бездействие на ответника, продължило неоправдано дълъг период. Непредприемане на правно изискуемо действие, продължило неоправдано дълъг период от време е довело до накърняване на имуществените права на собственика на изетата вещ. В случая вредата е доказана от събраните по делото доказателства, /писмени и гласни/, ценени в тяхната съвкупност. Макар да е представен договор, видно от който лекият автомобил е бил отдаден от ищеца под наем на свидетеля Б. С. за срок от 1 година, с възможност за неговото продължаване при наемна цена в размер на 1 200 лева с ДДС, намерението за ползване на наемната вещ е установено както от свидетелските показания, така и от обстоятелството, че непосредствено след нейното отнемане, свидетелят е сключил с дружеството друг неформален договор за наем на подобен лек автомобил, с цел осъществяване на търговска дейност, видно от представеното нотариално заверено пълномощно (л. 6 от в. гр. д. № 287/2019 г. на ПАС), по силата на което Б. С. е управлявал на територията на страната, отдаденото под наем МПС, собственост на ищеца. Настъпилата за последния имуществена вреда, изразяваща се в пропуснатата полза е сигурна и доказана при условията пълно и главно доказване, тъй като е препятствала възможността на увеличение на имуществото на търсещия обезщетение. Същата се изразява в неполучената наемна цена за процесния период, установена от заключението на допуснатата по делото КСАВТОЕ съобразена с данни за наемна цена при дългосрочно отдаване на лек автомобил от близък до посочения лек автомобил, като клас и съобразено с техническото състояние на автомобила към момента на закупуването му и отдаването му под наем през 2014г., при изземването му към 2015г. и при връщането му от органите на ДП към м.09.2023г., като е отчетен процента инфлация за процесния период касаещ л.а като пазарна цена и евентуално наемна цена, доколкото се открие такава. В отговорите по реда на чл. 176 от ГПК управителят К.Б. установява, че към момента на закупуването и момента на отдаване под наем процесният автомобил марка „KIA“-„SPORTAGE“ се е намирал в много добро техническо състояние към момента на отдаване под наем бил също в много добро състояние, тъй като е бил почти като нов, някъде на 15 - 16 хиляди километра, а в момента автомобилът е на 19 000 километра. В такъв смисъл са

и показанията на в.е ,който е допълнил,че автомобилът е много добре оборудван за класа си и за годината – 2014 година, в много добро състояние, добре е съхранен, това е късмет. Километрите са проверил въз основа на протокола за технически преглед, там задължително се записват показателите на километража.Заявил ,е че престоя на този автомобил задължително изисква тези експлоатационни материали да бъдат сменени и да се направи нов преглед.На 23 януари е бил техническия преглед на автомобила, а не на 25-ти

Съдът приема,като обосновано заключението на допусната по делото КСАвТОЕ по вариант 1-ви от заключението от което се установява ,че при дългосрочно ползване на автомобила под наем ,каквто е настоящия случай , наемната цена е с 33% по ниска отколкото при краткосрочно ползване. Или дължимият наем на подобен клас автомобили за процесния период от 30 месеца е в р-р на 31 164,65лв. до който р-р следва да бъде уважен така предявения иск. За разликата до пълния претендиран р-р от 36 000 лева искът подлежи на отхвърляне ,като неоснователен.

Обезщетението се присъжда с включен ДДС по аргумент както от предходно постановеното решение на ВКС по гр. д. № 716/2020 г., по което в обезщетението също е включвало ДДС, така и от решение № 154 от 24.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6134/2014 г., III г. о., в което се приема, че след като съдът присъжда обезщетението с дължими публични вземания, то съдебният изпълнител е длъжен да отдели суми за изплащане на тези задължения. Настоящият състав счита, че в случая, след като ищецът получи обезщетението за пропусната полза, което включва и ДДС, то той следва да изплати дължимия данък на държавата.

По разноските:

Съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът следва да осъди ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

Ищецът претендира разноски в размер на сумата от 5 065 лв. за адвокатско възнаграждение 4 800лв. ,25лв. –Д.Т , 200лв. депозит за в.л. и 40лв. депозит за свидетел. Ответникът е релевирал възражение на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е основателно, тъй като минималното възнаграждение за воденето на дело с материален интерес от 31 164,65 лева е в размер на сумата от 3 543,17 лева, съобразно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за мин. адвокатски възнаграждения.

Предвид изхода от спора, дължимите разноски, които следва да се възложат върху ответника за настоящата инстанция са 3 262,05 лева ,без включен депозит за свидетел в р-р на 40лв. ,по отношение на който липсат доказателства за изплащането му, изчислени по съразмерност с оглед уваженото възражение от ответника по чл.78,ал.5 от ГПК .

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България *да заплати* на „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление: с. Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, общ. Пещера, обл. Пазарджик, обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от неполучена наемна цена съгл.договор за наем от 02.12.2014г. за МПС-л.а марка „K IA“ ,модел „Sportage“ ,“цвят тъмно сив металик“,рег.№ ,номер на рама: ,гориво-дизел,дата на производство 09.01.2014г. в размер на 31 164,65лв. (тридесет и една хиляди ,сто шестдесет и четири лева и 65ст.) с вкл. ДДС, за периода от 01.01.2021 г. до 30.06.2023 г., поради постановяване на незаконосъобразен акт Постановление от 29.06.2016г. с отказа за връщане на МПС-то на законния му собственик , постановено по ДП №2013/2014г. прокурорска преписка № 4968/2014 г. на РП – Плевен от прок.П.П. - до подаване на настоящата искова молба от което на ищеца са причинени имуществени вреди в горния р-р от нарушаване на правото на разглеждане и решаване на прокурорска преписка №4968/2014г. на РП Плевен в разумен срок съг чл.6 пар.1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи ,което представлява бездействие от страна на представляващите Държавата,с което са им нанесени горните вреди,ведно със законната лихва върху сумата ,считано от предявяване на исковата молба -14.07.2023г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 2б, ал. 1 от ЗОДОВ, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата над присъдените 31 164,65 лева до претендираните 36 000 (тридесет и шест хиляди) лева, ведно със законната лихва върху сумата ,считано от предявяване на исковата молба -14.07.2023г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България *да заплати* на „АГРО-ИНВЕСТ 999“ ЕООД, ЕИК 202886390, със седалище и адрес на управление: с. Капитан Димитриево, ул. „Георги Д.“ № 1, общ. Пещера, обл. Пазарджик, сумата от 3 262,05 лева /три хиляди двеста шестдесет и два лева и 5ст./– изчислени по съразмерност с оглед уваженото възражение от ответника по чл.78,ал.5 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____